

Forfatter: Bernstorff, Christian Günther

Titel: BREV TIL: Bernstorff, Joachim Frederik FRA: Bernstorff, Christian Günther (1806-08-26)

Citation: Bernstorff, Christian Günther : "BREV TIL: Bernstorff, Joachim Frederik FRA: Bernstorff, Christian Günther (1806-08-26)", i *Nogle Actstykker og Brevskaber til Danmarks Historie i nyere Tid*, C. A. Reitzels, s. 7. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002207868-000-shoot-L002207868000004.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Nogle Actstykker og Brevskaber til Danmarks Historie i nyere Tid

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Chr. Bernstorff til loa. Bernstorff.
Kiel den 26 August 1806.*

Jeg er nu enig med Kronprindsen derom, at, da den romerske Keiser har nedlagt sin Krone og det tyske Rigsforbund er at ansee for retlig opløst, det Øieblik er kommen, hvori Kongen vil have at gjøre de fornødne Skridt med Hensyn til Holstens tilkommende Forfatning og ydre Forhold. Og disse Skridt tør saameget mindre forhales, som de ville være skikkede til at forebygge og møde alle de Anmodninger og Opfordringer s. 8Der muligen kunde være at befrygte og som stride imod Kongens Hensigter. Kronprindsen, der efter sin naturlige Livlighed ogsaa ønsker at see denne Sag muligst fremskyndet, har overdraget mig at opfordre Dig til med Ranbau at aftale Udkastet til en Erklæring eller Bekjendtgjørelse, der skulde udgaae med Hensyn til denne Sag, og at sende dette Udkast til ham gennem Møsting og mig.

I dette Patent maatte, efter min Mening, som det væsentligste Indhold siges:

At, eftersom Rigsforbundet er opløft og Tydsklands Forfatning ophævet ved Løsrivelsen af en stor Deel Stænder fra Riget og Nedlæggelsen af Keiserkronen, det Baand, som hidtil har bundet Holsten til Riget, er løst, og denne Provinds befriet fra alle Forhold og Forpligtelser, som den hidtil har havt til Riget, men derimod paa det nøieste forenet med det hele Statslegeme af de den Danske Kongekrone underkastede Lande, hvoraf den fremtidig vil udgjøre en i alle Forhold og Henseender fuldkommen uadskilt Deel.

Om Noget maatte siges, og hvad, angaaende Holstens fremtidige Retsforfatning, Rigslovenes Ophævelse, Rigsretternes Opløsning og den derved bortfaldende Appel til disse, angaaende den maaskee nødvendige Afskaffelse af de i Holsten paa Grund af dets Forbindelse med Riget hidtil gjældende Love og Substitutionen af en anden subsidiair almindelig Ret — maaskee den, om jeg ikke feiler, allerede i Slesvig gjældende lydske Lov —, dette ville Du og Ranbau bedre end jeg kunne bedømme. Mig synes, at man hverken bør forandre meer r den hidtilværende Forfatning eller sige meer i Patentet, end hvad der er aldeles nødvendigt. — Kronprindsen ønsker endnu stedse at see Kongeloven udtrykkelig indført og verved Arveretten til Holsten ogsaa den qvindelige Descendents tilvendt. Mig synes saadant ikke alene at væe betænkeligt, men ogsaa med Hensyn til det foreliggende Øiemed ganske overflødig.

Eftermiddag. Ovennævnte Befaling gav Kronprindsen mig allerede i Løverdags. Dengang var Møsting ikke her.

s. 9Siden er han kommen tilbage, og har allerede selv overleveret Kronprindsen Udkastet til et Patent. Dette herhos i Afskrift medfølgende Udkast har Kronprindsen tilstillet mig med det Ønske, at dette skulde lægges til Grund for dine Overveielser med Ranbau: at det mellem Eder derefter aftalte Udkast strax skulde forelægges Statsraadet og derpaa, forsynet med dettes mulige Bemærkninger, tilsendes ham, Kronprindsen, til hans Prøvelse og Billigelse. Referatet for Statsraadet vil, da Cancelliet skal udfærdige Patentet, ustridig tilkomme Ranbau. Kronprindsen ønsker, at Frem- og Tilbagesendelsen af Udkastet, forsaavidt en ikke uvæsentlig Tidsbesparelse derved var at opnaae, maatte skee ved Stafetter. I det Møstingske Udkast synes mig Indledningen ikke ganske passende efter Sagens Natur. De Omstændigheder, som alene have maattet bevæge Kongen til det besluttede Skridt, ere ikke skarpt og tydeligt nok betegnede; og der er derimod sagt meget, efter min Mening, ligesaa unødvendigt som upassende. Dette har ogsaa Kronprindsen følt, og Møsting selv udgiver kun sit Arbeide for et ganske raat, flygtig nedskrevet Udkast, og har intet indvendt mod min Bemærkning i Henseende til de Bestemmelsesgrunde, der skulde anføres. Thi selv meddeelte han mig allerede dette Udkast i denne Eftermiddag, før jeg gik til Kronprindsen. Siden min Samtale med Kronprindsen har jeg, da Tiden trænger paa, ikke igjen kunnet søge ham, og hvad han maaskee idag skriver til Ranbau, maa derfor ikke lede Eder vild.

Hvad Indførelsen af Kongeloven angaaer, saa har Kronprindsen opgivet sin Mening.

Afbrudt og opholdt ved tusinde Forstyrrelser, har jeg idag maattet skrive til Dig med en Jilfærdighed, som jeg skammer mig ved, og en Adspredthed, der ikke lod sig overvinde.

Hosliggende modtager Du min Ægteskabspagt .